

Księga Psalmów

Psalm 77

1. Na koniec, prze Idituna, Psalm Asafowi. 2. Głosem moim wołałem do Pana, głosem moim do Boga, i wysłuchał mię. 3. W dzień utrapienia mego szukałem Boga, rękami memi w nocy ku niemu, a nie jestem omylon. Nie chciała się dać pocieszyć dusza moja. 4. Wspomniałem na Boga i kochałem się, i rozmyślałem, i ustał duch mój. 5. Uprzedzały straże nocne oczy moje, trwożyłem się, a nie mówiłem. 6. Rozmyślałem dni starodawne i roki wieczne miałem na pamięci. 7. I rozważałem w nocy w sercu moim i ćwiczyłem się, i umiałem ducha mego. 8. Izali na wieki Bóg odrzuci? Czyli nie przyda, aby jeszcze był łaskaw? 9. Czyli do końca odetnie miłosierdzie swoje, od rodzaju aż do rodzaju? 10. Czyli Bóg zapamięta smiłować się? Abo w gniewie swym zatrzyma litości swoje? 11. I rzekłem: Terazem począł, ta jest odmiana prawice Nawyższego. 12. Wspominałem na sprawy PANskie, bo będę pamiętał na dziwy twoje od początku. 13. I będę rozmyślał o wszystkich sprawach twoich i będę się ćwiczył w wynalazkach twoich. 14. Boże, w świętości droga twoja, któryż Bóg wielki jako Bóg nasz? 15. Tyś jest Bóg, który dziwy czynisz, oznajmiłeś między narody moc twoją. 16. Odkupiłeś ramieniem twoim lud twój, syny Jakob i Jozef. 17. Ujrzały cię wody, Boże, ujrzały cię wody i ulękły się, i wzruszyły się przepaści. 18. Wielkość szumu wód, obłoki głos wypuściły, ale i strzały twoje przechodzą. 19. Głos gromu twego na koło, błyskawice twoje okrąg ziemi oświecały, wzruszyła się i zatrzęsa ziemia. 20. Na morzu droga twoja i szczytki twoje na wodach wielkich, a śladów twoich znać nie będzie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.